

**CURTEA DE APEL BUCUREȘTI**  
**SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS-ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**  
**DOSAR NR. 3403/3/2013**  
**TERMEN: 03.03.2014**  
**CONCLUZII SCRISE**

**DOMNULE PREȘEDINTE,**

**Subscrisa, Asociația Salvați Cartierele Dămăroia și Bucureștii Noi, cu sediul procesual ales la SCA Dobrinescu Dobrev, cu sediul în bd. Lascăr Catargiu nr. 41, et. 1, ap. 3, Sector 1, București,**

În conformitate cu dispozițiile **art. 146 și urm.** din **Codul de procedură civilă**, formulăm prezentele:

**CONCLUZII SCRISE**

**Prin care vă solicităm ca, în temeiul art. 312 alin. (3) din Codul de procedură civilă, să admiteți recursul subscrisei și, în consecință, să casați în întregime Sentința nr. 4356/24.09.2013 cu trimiterea cauzei spre rejudecare.**

**Cu titlu prealabil,** precizăm că pe calea de atac a recursului am criticat doar soluția primei instanțe de admitere a excepției inadmisibilității, acesta fiind singurul considerent ce a stat la baza pronunțării sentinței recurate, dar se cuvine menționat că prin respingerea acțiunii din acest considerent ni s-a refuzat accesul la un proces echitabil și îndeplinirea obiectivelor pentru care a fost constituită asociația.

Precizăm că Inspectoratul de Stat în Construcții ne-a comunicat prin adresa nr. 1583/27.11.2012 faptul că în str. Jimbolia nr. 56, sector 1, București, au fost edificate lucrări de construcții cu depășirea limitelor prevăzute prin Autorizația de construire nr.

669/1096222 din 24.09.2012 și s-a dispus proprietarului oprirea lucrărilor și desființarea celor neautorizate.

Refuzul intimatului Primarul General al Municipiului București de a da curs cererii noastre și de a emite actul administrativ solicitat a fost dublat de emiterea Autorizației de construire nr. 669/1096222 din 24.09.2012, emisă cu privire la același imobil din str. Jimbolia nr. 56, sector 1, București, în condițiile în care la niciun moment acest imobil nu a fost adus în limitele autorizate și nici măcar în parametrii urbanistici prevăzuți de Regulamentul Local de Urbanism al Municipiului București.

Fără a relua cele expuse pe calea cererii de recurs, precizăm următoarele:

**I. Cererea de chemare în judecată este admisibilă prin raportare la dispozițiile art. 28 alin. (2) din Legea nr. 50/1991, coroborat cu dispozițiile art. 27 alin. (1) din aceeași lege și ale art. 8 din Legea nr. 554/2004.**

Legiuitorul a instituit prin **art. 27 alin. (1) din Legea nr. 50/1991**<sup>1</sup> obligația primarilor să urmărească respectarea disciplinei în domeniul autorizării executării lucrărilor în construcții în cadrul unităților lor administrativ-teritoriale și, în funcție de încălcarea prevederilor legale, să aplice sancțiuni, printre care și aceea de emitere a unei decizii de desființare în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (2) din același act normativ.

Această prevedere legală are ca scop asigurarea legalității în construcții și protejarea dreptului la calitatea locuirii prevăzut de **art. 13 din Legea nr. 350/2001**<sup>2</sup> al căror titulari

<sup>1</sup> Art. 27 alin. (1) - Președinții consiliilor județene, primarii și organele de control din cadrul autorităților administrației publice locale și județene au obligația să urmărească respectarea disciplinei în domeniul autorizării executării lucrărilor în construcții în cadrul unităților lor administrativ-teritoriale și, în funcție de încălcarea prevederilor legale, să aplice sancțiuni sau să se adreseze instanțelor judecătorești și organelor de urmărire penală, după caz.

<sup>2</sup> **Art. 13 - Principalele obiective ale activității de urbanism sunt următoarele:** a) îmbunătățirea condițiilor de viață prin eliminarea disfuncționalităților, asigurarea accesului la infrastructuri, servicii publice și locuințe convenabile pentru toți locuitorii; b) crearea condițiilor pentru satisfacerea cerințelor speciale ale copiilor, vârstnicilor și ale persoanelor cu handicap; c) utilizarea eficientă a terenurilor, în acord cu

sunt persoanele afectate de lucrări realizate cu încălcarea parametrilor urbanistici ai autorizației de construcție.

Deși dispozițiile **art. 28 alin. (1)** din **Legea nr. 50/1991** prevăd posibilitatea autorității competente de a dispune odată cu sancționarea și desființarea lucrărilor nelegale, dispozițiile alin. (2) al aceluiași articol posibilitatea emiterii deciziei de desființare și în situația în care acesta nu a fost sancționat, neputându-se admite că posibilitatea autorității de desființare a construcțiilor ilegal construite se pierde odată cu împlinirea termenului de 2 ani de prescripție a răspunderii contravenționale conform **art. 31** din **Legea nr. 50/1991**.

Dat fiind că intimatul Primarul General al Municipiului București nu numai că a refuzat să întreprindă un atare demers, dar ne-a și îndrumat prin intermediul Direcției de Urbanism spre instanța de judecată pentru desființarea lucrărilor edificate de Stan Maria, nu am avut altă posibilitate în afară de a cere ca, în conformitate cu dispozițiile art. 8 din Legea nr. 554/2004, instanței de contencios să oblige autoritatea în discuție să emită actul administrativ solicitat.

Astfel, criticile aduse de intimata Stan Maria prin întâmpinare sunt lipsite de fundament, pentru că refuzul rezolvării unei cereri adresate autorității publice poate forma obiectul controlului exercitat de instanța de contencios administrativ, conform art. 52 din Constituția României și art. 1 alin. (1) și 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, iar în temeiul art. 18 alin. (1) din aceeași lege, instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate după caz, să:

- anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ;
- **să oblige autoritatea pârâtă să emită un anume act administrativ;**
- să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă.

---

*funcțiunile urbanistice adecvate; extinderea controlată a zonelor construite; d)protejarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural construit și natural; e)asigurarea calității cadrului construit, amenajat și plantat din toate localitățile urbane și rurale; f)protejarea localităților împotriva dezastrelor naturale.*

**Din acest motiv, apreciem că prima instanță a făcut o eronată aplicare a dispozițiilor art. 28 din Legea nr. 50/1991 coroborat cu art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 în sensul restrângerii sferei de aplicare a acestora doar la desființarea construcțiilor a căror edificare nelegală a fost constatată printr-un proces-verbal de contravenție.**

Legea nr. 554/2004 reglementează astfel un contencios de plină jurisdicție, în cadrul căreia instanța poate să dispună măsuri pentru recunoașterea și restabilirea dreptului sau a interesului legitim vătămat, și, în acest scop, atunci când constată, pe baza probelor administrate, că sunt îndeplinite condițiile legii, poate obliga autoritatea publică să emită un act având conținutul solicitat de reclamant, iar nu doar să reevalueze cererea care i-a fost adresată.

O atare măsură se încadrează în soluțiile pe care este îndrituită să le pronunțe instanța, potrivit art. 18 din Legea nr. 554/2004, și nu poate fi calificată drept o ingerință în atribuțiile administrației publice, interpretarea propusă de recurentă și omologată de instanța de fond fiind de natură să lipsească de efectivitate mecanismul contenciosului administrativ<sup>3</sup>.

O atare soluție a fost reținută și de Tribunalul Dâmbovița la pronunțarea sentinței nr. 2520/28.06.2012, dosar nr. 2183/120/2012 rămasă irevocabilă prin respingerea recursului, hotărâre prin care s-a dispus obligarea Primarului General al Municipiului București la emiterea unei decizii de desființare a imobilului edificat fără autorizație, raționament aplicabil *mutatis mutandis* și în speța de față, în care Stan Maria a edificat cu depășirea indicatorilor urbanistici ai actului administrativ, o parte din imobilul din str. Jimbolia nr. 56, sector 1, București.

---

<sup>3</sup> ÎCCJ, s. cont. adm. fisc., dec. nr. 540 din 1 februarie 2013, sursa <http://legeaz.net/spete-contencios-inalta-curte-iccj-2013/decizia-540-2013>

## **II. Prin respingerea cererii ca inadmisibilă ni se paralizează dreptul la petiționare și suntem puși în imposibilitatea de a ne exercita atribuțiile statutare.**

Subliniem în acest sens că ne-am constituit în asociație pentru ca, prin efortul comun al tuturor membrilor, să asigurăm calitatea locuirii în cartierele Dămăroaia și Bucureștii Noi, scopurile fiind expuse punctual la art. 2 din Statutul subscrisei, așa cum a fost detaliat în motivele de recurs. (pg. 7, par. 4 din cererea de recurs).

Recurenta este o organizație neguvernamentală de protecția mediului, iar prin faptul administrativ (refuzul tacit) ce se cere a fi cenzurat pe calea contenciosului administrativ se aduce un prejudiciu mediului. Prejudiciul de ordin public privind afectarea mediului (inclusiv a calității vieții în zone puternic antropizate), poate fi invocat de subscrisa recurentă - organism social interesat, ce are ca obiectiv prevăzut în statut protejarea mediului.

Dreptul subscrisei la petiționare în scopul realizării scopului constituiri este garantat prin art. 2 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 și prin art. 20 alin. (6) din OUG 195/2005 privind protecția mediului, dispoziții care conferă în afara oricărui dubiu legitimitate acțiunilor promovate de organizații neguvernamentale în scopul protejării mediului.

De asemenea, dreptul nostru la petiționare este asigurat de Convenția de la Aarhus<sup>4</sup> ratificată de România prin Legea nr. 86/2000, ale cărei norme prioritare față de

---

<sup>4</sup>Convenția de la Aarhus la care România este parte menționează în preambul dreptul persoanelor de a se asocia în prevenirea distrugerilor mediului înconjurător:

*„Părțile la prezenta convenție:*

*[...] - recunoscând, de asemenea, că orice persoană are dreptul să trăiască într-un mediu adecvat sănătății și bunăstării sale și că are sarcina, atât la nivel individual, cât și în asociere cu alții, să protejeze și să îmbunătățească mediul în beneficiul generațiilor prezente și viitoare și să respecte prezenta îndatorire[...].”*

Convenția de la Aarhus a fost ratificată de Uniunea Europeană prin Decizia 2005/370/EC a Consiliului Uniunii Europene, prin urmare, a devenit parte a dreptului european. Prin urmare dreptul de a se asocia în prevenirea distrugerii mediului este parte a dreptului european.

dispozițiile naționale contare stabilesc în mod expres posibilitatea organizațiilor neguvernamentale de a se adresa instanțelor pentru a asigura protecția mediului înconjurător. Prin demersul inițiat solicităm inclusiv apărarea unui interes general (al comunității locale din cartierele Dămăroaia și Bucureștii Noi), caracterizat prin imperativul asigurării respectării legalității (*a legislației și a actelor administrative cu caracter normativ - parcelarea protejată Bazilescu*<sup>5</sup>) în materie de urbanism în cartierele susmenționate.

Prevederile Convenției de la Aarhus au prioritate față de prevederile legislației naționale în situația în care există contradicție, întrucât Art. 148 alin. (2) al Constituției României dă prioritate prevederilor dreptului european în fața legislației naționale, atunci când exista contradicție între dispozițiile acestora.

Apreciem că prin respingere acțiunii ca inadmisibilă nu numai că normele naționale au fost interpretate nejustificat de restrictiv, dar, mai mult de atât, prevederile convenției de la Aarhus, ale art. 2 din Legea nr. 554/2004 și ale art. 20 alin. (6) din OUG 195/2005, au fost practic paralizate prin declararea ca inadmisibil a unui demers în contenciosul administrativ obiectiv inițiat de o organizație în vederea îndeplinirii dispozițiilor statutare ale asociației și având ca scop protecția mediului înconjurător.

Întrucât Parcelarea protejată Bazilescu este înscrisă pe Lista Monumentelor Istorice a Municipiului București, invocăm în sprijinul ideii de contencios obiectiv și de interes public vătămat și și dispozițiile art. 9 din Convenția de la Granada<sup>6</sup> ratificată de România prin Legea nr. 157/1997.

Astfel, apreciem că sentința recurată a fost pronunțată cu încălcare dispozițiilor expuse anterior și cu nesocotirea jurisprudenței relevante a Curții de Apel București și a Înaltei

---

<sup>5</sup> Parcelarea protejată Bazilescu este înscrisă pe Lista Monumentelor Istorice a Municipiului București la poziția 195, cod B-II-s-B-17913.

<sup>6</sup> Ratificată prin Legea nr. 157/1997 privind ratificarea Convenției pentru protecția patrimoniului arhitectural al Europei (Convenția de la Granada).

Curți de Casație și Justiție, așa cum a fost detaliată în cadrul motivelor de recurs, precum și a deciziilor CEDO în cauzele Ruianu c. României (cauza 34647/94, Hotărârea Secției a II-a din 17.06.2003) și Saliba c. Maltei (cauza 4251/02, Hotărârea Secției a IV-a din 08.11.2005).

### **III. Intimata Stan Maria are calitatea procesuală de a sta în judecată în calitate de intimat.**

Potrivit **art. 16<sup>1</sup>** din **Legea 554/2004**, instanța de contencios administrativ poate introduce în cauză, la cerere, organismele sociale interesate sau poate pune în discuție, din oficiu, necesitatea introducerii în cauză a acestora, precum și a altor subiecte de drept. Astfel, conform **art.16<sup>1</sup> teza a II - a** din **Legea 554/2004** și **art. 129** din **Vechiul Cod de procedură civilă**, instanța de contencios administrativ este îndrituită să pună în discuția părților chiar din oficiu introducerea în cauză a beneficiarului sau, după caz, a destinatarului actului administrativ.

Mai mult, instanța este ținută ca, în tot cursul judecării, să vegheze la respectarea condițiilor legale, să respecte principiile procesului civil, iar cu privire la situația de fapt și motivarea în drept, să ceară părților explicații și să pună în dezbateră lor orice împrejurări de fapt și de drept, pentru a preveni orice greșală, pentru aflarea adevărului și aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale.

Din aceasta perspectivă, pentru a statua în mod legal asupra conduitei unei autorități administrative materializate în actul administrativ supus cenzurii pe calea contenciosului administrativ, prima instanță trebuie să ia în considerare și punctul de vedere al beneficiarului respectivului act administrativ.

În speță, Stan Maria va fi destinatarul deciziei (actului administrativ) de desființare parțială a construcției din str. Jimbolia nr. 56, sector 1, București, iar soluționarea litigiului doar în contradictoriu cu Primarul Municipiului București ar încălca atât principiul dreptului la apărare care cuprinde drepturile și garanțiile procesuale instituite de lege

pentru a da posibilitate părților să-și apere interesele legitime, cat și principiul contradictorialității, motive ce ar determina un motiv de casare pentru această hotărâre.

Chiar dacă dna. Stan Maria nu a fost sancționată contravențional, aceasta rămâne în continuare singura persoană care ar putea fi obligată la punerea în aplicare a unei decizii de desființare emise de Primarul Municipiului București, în caz contrar, chemarea în judecată doar a Primarului Municipiului București ar fi lipsită de finalitate practică întrucât s-ar finaliza cu o hotărâre neopozabilă.

De altfel, deși nu putem face dovada faptului pozitiv, este greu de acceptat susținerea din cadrul întâmpinării cum că Inspectoratul de Stat în Construcții ar fi dispus în mod doar măsura complementară de oprire a lucrărilor și desființarea acestora în conformitate cu dispozițiile art. 28 din Legea nr. 50/1991<sup>7</sup>, fără a aplica acestuia și o sancțiune contravențională principală conform aceluiași dispoziții...

**Față de cele expuse, vă rugăm să admiteți recursul și să casați Sentința nr. nr. 4356/24.09.2013 a Tribunalului București, cu trimitere spre rejudecare către aceleași instanță, în vederea soluționării de fond a cauzei deduse judecății.**

Pentru recurentă,  
av. Dumitru Dobrev

---

<sup>7</sup> **Art. 28 alin. (1)** - Odată cu aplicarea amenzii pentru contravențiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) și b) se dispune oprirea executării lucrărilor, precum și, după caz, luarea măsurilor de încadrare a acestora în prevederile autorizației sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea prevederilor acesteia, într-un termen stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției.